

ovirala sprehajanja. Vsi drevoredi so bili prosti, le vhode v javna poslopja je zastražila. Bila je razpostavljena policija na konjih in peš in tudi več policijskih uradnikov je bilo na mestu.

Ker so delavci lepo redno se sprehajali, je policija le gledala. Promet se nikjer ni motil, četudi ni bilo nobenih rediteljev. Ženske in dekleta so imele rudeče jopiče. Moški so imeli široke klobuke, rudeče ovratnice, prsne bucike z delavskim grbom, Lassalove in Marksove bucike. Jeden moški se je sprehajal s kazenskim zakonikom pod pazduho. Člani dunajskega delavskega bicikliškega kluba so se v velikem številu vozili po Ringu. Vsi delavci in delavke imeli so na prsih pripete rudeče klinčke ali pa rudeče umetne cvetlice. Opazilo se ni nič, da bi se delavci kaj ločili po poslu, vse je bilo pomešano. Le kovinski delavci so skupno prišli, ker so poprej imeli neki shod, a tudi ti so se hitro razdelili mej druge.

Ob enajsti uri, kakor je bilo po delavskih listih nasvetovano, se je pa spraznil Ring. Delavci so mirno razšli se na razne strani, kakor so mirno bili prišli. Nekateri dunajski bogatini so pač bili nato nevoljni, da se niso mogli sprehajati sami po senčnih drevoredih, vkupe z delavci se pa niso marali, zato so pa največ ostali doma in z oken opazovali delavce. Kdor je to sprehajanje videl, mu je gotovo imponovalo že po svojem redu in dostojnosti.

## Samomor na cesti v Budimpešti.

Veliko senzacijo je vzbudila v Budimpešti novica, da se je umoril husarski desetnik Ratky de Salamofa. Samomorilec je bil 1872. leta rojen kot sin generalnega majorja Aleksandra Ratkyja v Aradu. Bil je jedini otrok svojih starišev, ki so imeli pri Aradu veliko posestvo. Obiskoval je na Dunaji kadetno šolo, a je pri izpitu propal, potem so ga pa zaradi lahkomišljenega življenja prestavljali od polka do polka. Sedaj je služil pri 3 huzarskem polku in bi bil na prošnjo njegovega očeta kmalu smel napraviti častniški izpit.

Minoli teden v torek je ob desetih zvečer prišel Ratky z več prijatelji v Somossyjevo gostilno v Budimpešti in so začeli piti. Ratky je bil nenavadno vesel. To veselje je bilo tem večje, čim več je izpil. Naposled se je pa s svojimi tovarišimi sprl zaradi lepe pevke Amande. V to pevko je bil on že dolgo zaljubljen in je ž njo zapravil mnogo denarja. Sploh je bil znan po vseh budimpeštanskih kavarnah in gostilnah kot velik zapravljivec. Ljubezen lepe Amande do Ratkyja je pa v tej meri pojemale, v kakršni meri je pohajal njegov denar. Začela je znanja z drugimi. To je pa Ratkyja jako žalostilo.

Ob jedni uri je poklical natararja, in mu dal tri srebrne ure, ker ni imel toliko, da bi plačal, kar so zapili. Poklical je fijakarja in ukazal, da ga pelje

v kavarno „Monopol“. Tukaj je iskal Ratky njegovo ljubico in jo res našel. Povabil jo je k sebi in je jel govoriti o njegovi ljubezni igrajoč se z revolverjem. Ljubica se je jela bati in je porabila prvo priliko, da mu je ušla.

Sedaj je naročil fijakarju naj ga pelje pred stanovanje ljubice njegove. Tukaj je fijakarja poslal k Amandi, da naj pride doli k njemu. Fijakar pa ni ničesa opravil. Sedaj je šel Ratky sam k svoji ljubici, a je našel stanovanje njeno zaprto. Sedaj se je peljal nazaj v kavarno Monopol, kjer se je pridružil Amandini prijateljici pevki Kovač. S to se je peljal v kavarno Somossyjevo, kjer sta nekaj pila, kar je on plačal s tem, da je prstane zastavil.

Potem je začel dvorjaniti blagajničarici Maurer, s katero se je ob petih zjutraj odpeljal v Budim na Leopoldijevo polje. Poprej si je izposodil od fijakarja dva goldinarja, dokler ne zmenja petdesetaka. Tu se je zabaval v gozdu z blagajničarico do osmih zjutraj. Sedaj sta se peljala na Andrassyjevo cesto, kjer je Maurer iz voza izstopila. Na to je Ratky ukazal, da naj ga pelje domu, kjer mu bode že plačal. Najedenkrat zasliši iz voza strel. Od strahu je fijakar skočil s kozla in videl z voza teči kri. Zlezal je zopet na kozla in peljal pred mestno glavarstvo 6. okraja. Tu so odprli voz in našli v njem huzarja s prestreljenim čelom še živega. V desni roki je držal revolver, katerega je zopet vzdignil. Revolver so mu hitro izvili. Takoj je prišel tudi zdravnik, a ni mogel več pomagati, kajti v tem je bil samomorilec že umrl. Ko se je konstatovalo kdo je, so vso stvar naznanili vojaškemu oblastvu.

## Kako na Nemškem z jetniki postopajo.

Nemci kaj radi kritikujejo postopanje Rusov, posebno pa po svetu razupivajo rusko knuto in krutost, sami svoje pa ne vidijo ali nečejo videti.

Nek nemški list piše: „Kako po nemških ječah pri disciplinarnih kaznih rabijo knuto, to je neke vrste bič, poroča sotrudnik lista „Grenzbote“. Ta mož je po leti lanskega leta obiskal jetnišnico „R v P.“ te dve črke pa ne pomenijo drugi kraj kakor Ravitsch na Poznanskem. Ta jetnišnica je dala že nekaj povoda, da se je javnost ž njo pečala in je nekdo zagotavljal, da imajo tam poseben stroj za pretepanje. Nekaj urednikov listov so zaradi tega navajanja tudi obsodili, ker resnica v oči bode.

Toda čujmo kaj piše sotrudnik lista „Grenzbote“ o jetnišnici Ravitsch na Poznanskem, ker temu so dovolili vstopiti v neko posebno celico: „Razven bojazljivega pogleda in bledega obraza moža, sem opazil na njegovem vratu tudi znake davljenja in višnjevete ranjene proge na rokah za pestjo. Zunaj celice mi je vodja odgovoril na vprašanje, da je K. bil disciplinarno kaznovan, ker je poskušal pobegniti in